

Både Biblen og Shakespeare tilkendegav at – "Øjnene er sjælens spejl" og Peer Heissel fortæller her, hvordan man ved hjælp af irisanalyse kan kortlægge ubalancer, sygdomme og dårlige vaner.

AF PEER HEISSEL

DIN GUIDE TIL IRISANALYSE

HVAD ER IRISANALYSE

Irisanalyse er en hurtig og præcis metode til at danne sig et overblik over hvornår kroppen arbejder godt og hvordan arbejder mindre godt. Via den farvede del af øjet, kaldet iris eller regnbuehinden, aflæser vi farver, strukturer og form. Man kan med rette tilføje, at ud over at være sjælens spejl, er iris et spejlbillede af kroppen – et lille tv hvor igennem tilstanden af kroppens organer og væv afsløres.

Iris bestemmer øjnens farve. En nyfødt har meget lidt pigment i iris, derfor er iris gennemsigtig og lader pigmentbladets mørke baggrund lyse igennem. Det er derfor babys iris er dybblå. Iris lagrer information om tilstand

og funktion af hvert organ i kroppen herunder niveau af betændelse og forgiftning og det gør os i stand til præcist at lokalisere hvor problemet er og sætte en behandling ind mod det.

Via impulser fra nervesystemet registreres såvel fysiske og psykiske tilstande og forandringer i kroppen. Via det vegetative (autonome) nervesystem, dets system som står uden for vor kontrol, korresponderes med resten af kroppen.

I 1953 beviste den tyske neurolog dr. Lang, at der er en direkte nerveforbindelse fra iris over hjernen og rygmarven til organerne. Organerne sender således via nerveforbindelser reflektoriske tegn til iris. Dr. Lang regnede med

25 % fejlrisiko i irisanalysen, hvilket i øvrigt er samme fejlprocent som ved anvendelse af røntgen.

En af de største fordele ved irisanalysen og som klart overgår andre metoder, er muligheden for at registrere en ubalance inden den bliver et fysisk problem.

HISTORIE

Den første skriftlige omtale af irisanalysen kan spores tilbage til 1670, hvor Teodor Krieger beskriver irisanalysen i sin bog *Chiromatica medica*. I 1861 sammenlignede den ungarske dr. Ignatz von Peczely patientjournaler med disses iris, og forsøgte hermed som den første at sætte irisanalysen i system. Efterfølgende er irisanalysen udviklet meget, ikke mindst af dansk amerikaneren dr. Bernard Jensen som i 1982 udgav et meget stort værk kaldet *Iridology*.

I 1995 studerede amerikaneren Denny Ray Johnson og hans forskergruppe over en 10 årig periode mere end 20.000 personers adfærd og sammenlignede disses iris. Herved fik man en præcis kortlægning af de psykiske aspekter i iris. Det betyder, at man i dag både har en fysisk og en psykisk indgang til personen via iris. Og vi ved, at man ikke kan adskille disse, da en ubalance i eksempelvis sindet på sigt også vil skabe en fysisk ubalance og omvendt.

IRISANALYSE I DAG

I iris kan vi se hvilke forhold vore organer og væv arbejder under samt hvilke belastninger der er til stede. Man kan ikke se sygdomme i øjnene, der står eksempelvis ikke astma med småt! En sygdom er jo en betegnelse for en given ubalance i kroppen og ubalance eller disposition kan vi konstatere men ikke med sikkerhed give denne et navn. Man kan desuden se arvelige forhold såsom vor konstitutionelle grundstyrke/svaghed. Ved de organer vi har 2 af som nyrer, lunger skjoldbruskkirtler m.m. kan man sågar se om den arvelige belastning kommer fra mors eller fars side.

Ændringer i organer eller væv som følge af behandling med eksempelvis homøopati kan normalt konstateres i iris 2-5 måneder senere. Hurtigere hos unge mennesker end hos gamle mennesker, idet kroppens processer foregår hurtigere hos yngre mennesker. Operationer kan ikke altid ses i iris, da bedøvelsen afbryder nerveforbindelsen og dermed registreringer.

For årtilbage havde jeg en ældre patient som havde grønne øjne da han kom til mig. Han indvilligede i at indgå i et længerevarende udrensningsforløb. Efter ca. 7 måneders forløb ringede hans kone til mig for at spørge hvad jeg

havde gjort ved hendes mand. Han havde fået det langt bedre, men hans øjne havde nu skiftet farve fra grønne til blå, og hun kunne bedre lide de grønne...

Ifølge irisanalysen findes grønne øjne ikke som en såkaldt grundfarve. Det er en farve som er udløst af et gulligt lag på overfladen af den blå grundfarve. Blåt og gult giver grønt. Dette gullige lag kan ligge sektoralt og ikke nødvendigvis over hele iris. Det fortæller at kroppen er for sur, for meget syre i bindevævet. For meget syre irriterer sympaticus og man er i højere grad disponeret for betændelser, gigt, og allergier.

I IRISANALYSEN KAN MAN OPDELE I TRE GRUNDTYPER

De 3 grundtyper er:

Lymfatisk
(blå, grå og grønne øjne)

hæmatogen,
(brune, mørke øjne)

mix øjne
(blandings øjne – alle farver)

Disse 3 grundtyper er så opdelt i 10 undertyper.

Lad mig nævne et par tegn man kan se på afstand:

I iris ligger mavezonen som en ananasring rundt om pupillen. Er dette område lysere end resten af den omkringliggende irisfarve, så er der tale om for meget mavesyre. Det betyder øget disposition for inflammation og sårdannelse i maveslimhinden og tolvfingertarmen. Gastritis forårsaget af *helicobacter pylori* ses ofte.

Er nævnte område derimod mørkere end den omkringliggende struktur er der tale om for lidt mavesyre. Dårlig fordøjelse som resultat af reduceret produktion af mucin og pepsinogen. Ikke mindst dårlig spaltning og udnyttelse af proteiner. Ofte dårlig optagelse af B12 vitamin og jern. Der vil være markant større risiko for infektion i maveslimhinden.. Det mærkelige er, at symptomerne mærkes ens ved for meget og for lidt mavesyre. Derfor gives der ofte mavesyre reducerende medicin i tilfælde hvor det ikke er hensigtsmæssigt. Via iris afsløres årsagen. ▶

Peer Heissel

Heilpraktiker–entysknaturlægeuddannelse. Har 10 årsklinikerfaring først fra Kolding og nu i Gugved Aalborg. Underviser i fysisk og psykisk iris- og sigtsanalyse samt øreakupunktur i Danmark, Norge og Sverige. Holder foredrag inden for naturlighelbredelse for virksomheder og foreninger. Har været redaktør på brevkassen Naturligvis på Nordjysk Stiftstidende.

Iris er også en lysblænder, den omslutter pupillen og via muskler åbnes og lukkes pupillen. Normalt skal pupillen have en størrelse svarende til 1/3 af iris. Er pupillen større end normalt er der tale om en nervemæssig sympatisk dominans. Disse mennesker har ofte fordøjelsesproblemer fordi de lever i en kamp-flugt situation, som forstyrrer fordøjelsen med typisk hård mave, luft og smerter. De føler sig ofte udmattede. Erfølsomme mennesker som registrerer og reagerer meget på hvad der sker omkring dem.

Er pupillerne derimod mindre end 1/3 af iris taler man om en parasympatisk situation. Tendens til at søge trøst i mad i stedet for i samtalen. Føler sig ofte ulykkelige, er fakta orienterede. Med alderen får vi mindre pupiller. Man kan sige vi trækker os lidt ind i os selv.